

వి.వి. అక్క

“సంతకం చేయాలి” పోస్ట్ మాన్ కాగితం, పెన్నూ అందించాడు ఇంకూ పెట్టినచోట వేలుతో చూపించాడు. సంతకం చేస్తుండగ అడిగాడు,

‘అసలు పేరేమిటి అక్కగారూ! అక్కాయ్ అనాలా?’

కళ్ళద్దాలలోంచి వాడి నవ్వు మొహం చూసింది, సంతకం చేసి యిచ్చేస్తున్నది, గొంతులోనే గర్వం బయటపడుతుంది “వి అంటే విటుకుల అది యింటిపేరు, వి అక్క అంటే వీరక్క

పోస్ట్ మాన్ నవ్వు దాచుకుంటూ తలొంచుకువెళ్లి పోయాడు

చిన్న కవరుచింపి లోపలున్న కాగితం తెలిగ్రామ్ పైకి తీసింది. ఇంట్లోకిపోతూ చదివింది చిన్నప్పుడు ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూల్లో చదివిన చదువు వంటబట్టి అలాగే ఉన్నది. కూడ బలుక్కుంటూ చదివింది. కొడుక్కి సీరియస్ అని వక్కింటి అబ్బాయి యిచ్చిన తంతి అది. అసలే పక్కగా ఉన్నది. గాలి స్తంభించింది. కుమ్ములో పెట్టినట్లున్నది.”

‘ఈ కోడలు తిమ్మక్క నా కొడుకు మొహనేం పెట్టక, వేరుకనగనూనే వ. టకువాడి డబ్బుమిగులుకుని వన్నెవన్నెల చీరలు కడుతూ, సెంట్లు వాడుతుంది. వాడు లేనప్పుడన్నీ చేసుకుని తింటుంది. వాడికన్నీ నేతితో చేసినవే తినటం అలవాటు.” తలతాటించి మూతి విరిచి వ్రయాణమైంది.

వంటమీద ఆయివేజు తెచ్చుకోవటానికి వచ్చింది. అది గ్రామం, కరణంయింట్లో దిగింది, కరణం కూచోమని మర్యాద

చేశాడు. కరణం పెళ్లాం చిన్నది. రెండోసారి పెళ్లాడాడు. మొదటి పెళ్లాం కానుపుకాక పోయింది. కరణం పెళ్ళం అడిగింది.

“వేడి నీళ్లున్నాయి స్నానంచేసి, అత్తై సరు పెట్టుకుంటారా యెర్రగా చూసింది వీరక్క. ఆ చూపుకర్దం కరణానికి తెలుసు. “ఇప్పుడే రైలు దిగి వచ్చినామెను వంట చేసుకోమంటావేమే తెలివితక్కువ మొద్దా? నీ చేతనైందే నువ్వు చేసి వడ్డించేసెయ్! ఆవిడ వ్యవహారం మీద వచ్చింది. త్వరగా ముగించి పంపేయాలి. తంతి వచ్చింది” చెయ్యి తిప్పాడు.

వీరక్క మొహం మీదకి నవ్వు పాకింది.

“నీకూ నాకష్టం తెలుసు సుబ్రహ్మణ్యం! నీదంతా తండి! మనస్తత్వమే. మీ నాన్న వరుల కష్టం చూడలేకపోయేవాడు మీ అమ్మది ఇంకా పెద్దమనసు వకనకలాడే నన్ను చూసి బాధ వడేదే. ‘ఈవిడ పొట్ట వెన్నుకంటుకు పోయిందే’ అని కల్లు తడి అయేవి. అప్పటికప్పుడు పిండి కలిపి వేడివేడిగా కారప్పున కరకరలాడేట్టు నేతితో వండేది. అని అభినయించింది.

అది తిని వడుకొనేదాన్ని, లేవగానే వేడి కాఫీ యిచ్చేది. పుణ్యాత్మురాలు” అని కల్లు కొంగుతో అద్దుకొన్నది.

బండి కట్టకుని కబురు పెట్టు, నన్నెక్కడా క్షణం బతక నీయరు, డబ్బు ముట్టజెప్పితివా అన్నం తింటూనే వెళ్లిపోతా, పోవాలి తప్పదు, విచారించింది

నిలబడే ఉన్న భార్య అడిగింది,

నేను స్నానం చేయాలా?

అక్కర్లేదు కన్నా! వీరక్క ప్రేమ ఒలికించింది, నాక
లాంటి భేషజాలు లేవు నేను అవద్దర్మమే పాటిస్తా, అలాగే వండి
వడ్డించు, వచ్చేస్తున్నా, బస్తా ధర యెంత వలికింది నాయనా?
పాతర వేయించి వెల్లానే, పాతబియ్యం తర మరికొంచెం పలు
కుతుందే, బస్తా వన్నెండొందలవరకూ వలుకుతుందిట వమిట
దిద్దుకొంటూ అన్నది.

మీరన్నీ కనుక్కొనే వస్తావు పిన్నిగారూ, కరణం స్కూడె
లాగి డబ్బు లెక్కించసాగాడు.

2

ఇంట్లో కడుగు పెడుతూనే గంయ్ మని లేచింది వీరక్క
కోడలుమీద గమికిలుచేసి, డాక్టరుకోసం పరుగెత్తి పిలుచు
కొచ్చింది. కసిరి పెట్టెతాళం తీయించింది. కొంగుపెట్టి విసు
రుతూ కొడుకు మంచం వక్కనే కూచున్నది.

వాడికి నిమ్మళించేదాకా నే వుడకేను కుంటాలే. నీనూనె
వంటా నువ్వు మీ అమ్మదగ్గరకి పో. చేయి తిప్పింది వీరక్క
కోడలు మూతి ముడిచింది. మా అమ్మకి కడుపు పో
యిందత్తయ్యా, లేవటంలేదు. ఇంట్లో చుట్టాలున్నాను. అది
తీసుకురా యిది తీసుకురా అని పురమా యిస్తారు. డబ్బివ్వరు.

ముక్కి మూలిగి, తలతాటించి లేచింది వీరక్క. ఆపూట
కి వక్కయింటి నిఁచి, నెయ్యి బదులు తెచ్చింది. ఆ రోజు
గడిచింది మరునాడు, కొడుక్కి నిమ్మలించిందిగానీ, పెద్దాసు
వ్రతికి తీసికెళ్ళి వరిక్షలు చేయించాలన్నాడు డాక్టరు. వీరక్క

గడ భిడ చేసి! పూదరపెట్టి, కోడలుగాజులు రెండు తాకట్టు పెట్టి, డబ్బుతెచ్చి, వ్రయాణానికి సిద్ధం చేయించించి. దోవ లోకి తిండి, దిగినచోట వండుకునేందుకు గిన్నెలూ, సంచు లూ, సరుకులూ సద్దించింది కోడలుచేత.

పెద్దాన్నత్రీ వున్నవాళ్లే, హాస్పటల్కి దగ్గర్లో దూరపు బంధు వున్నాడు. ఆయనకి భార్య పోయింది. రెండోయేడు గడుస్తున్నది. కోడలు కావరాని కొచ్చింది. ఇల్లు మానేజ్ మెంట్ ఆయనదే.

బండిలోంచి దిగుతున్న వారిని చూశాడు.

మిమ్మల్నాదరించే మినిషిలేదు. అన్నాడు కటువుగా.

తెలుసయ్యా! యెట్లా యెక్కడా ఖాళీలేవు. సత్రం చాలాదూరం. నా కొడుకు జబ్బుపడితే, పెద్దడాక్టరుకు చూపించాలని చెపితే వచ్చాము. నాకు వెసులుబాటే దసలూ. నువ్వు ఓమ్మని రసినా రా గేనా? నా కొడకవీడ వాడిత్ర వారి కెందుకుంటుదీ? డబ్బు ఖర్చు అని అరుస్తారు. పీనాసి మొహాలు,

బంధువు బిజినెస్ రన్ చేస్తున్నాడు రెడీమేడ్ గార్మెంట్స్ షాపు. టై మైందని వెళ్ళి పోయాడు. పేరక్క కొడుకు మంచం మీద పవ్వళించాడు. కోడలు చిరిచాపమీద, తలకింద చేయి పెట్టుకుని ముడుచుకు వడుకున్నది. చిన్న పిల్లలిద్దరూ వీధిలోకి పరుగెత్తారు.

వీరక్కకొంగు సరిదిద్దుకుంటూ, యిండికోడలితో అన్నది.

నేనట్లావెళ్లి, హాస్పటల్లో చేర్చే విషయం కనుక్కుని వస్తాను. నువ్వు వంటచేసి, వాళ్లకు పెట్టి నువ్వు తినే సేయ్ అమ్మాయ్. నే వచ్చేప్పటి కాలస్య మవుతుందేమో, నేనువచ్చి స్నానంచేసి అత్తె సరెక్కిస్తాలే. అన్నంలోకేం గావాలి గనక. ఉప్పు వచ్చికారం కలిపి నిమ్మరసంపిండి తినేస్తా నీపూటకి. మంచి నెయ్యి వున్నదా? మజ్జిగచాలు.

బయటకు పో బోనున్న వీరక్కతో యిండికోడలన్నది.

మామగారి నడగాలండి ఇవాళే ఏం వండాలో చెప్పి, సరుకులిచ్చి పోతారు. మధ్యాన్నం వస్తారు. నేను స్వయంగా నాకు తోచినది చేస్తే తిడతారు. అంత డబ్బున్నదా యింట్లో? రోజూ రెండుపూట్లా పిండి వంటలతో తినాలా? చారుఅన్నం చాలు అని నవ్వుతూనే అంటారండి, యెదురు జవాబు చెపితే నా మొగుడు నా మీద చెయ్యి చేసుకుంటాడు.

వీధి గుమ్మం దాటుతున్న వీరక్క వెనక్కుతిరిగింది.

ఇవాళ నే పున్నాగాని నిన్నేమనలేడు. నీ మామగారి సంగతి నేచూస్తా. అత్తగారు లేకపోయినా కోడంబ్రటికం తప్ప లేదన్న మాట నీకు. మీ మామగారి మెడలు వంచటం నాకు తెలుసు, అని నవ్వింది. కొంగు విప్పి రెండు పదిరూపాయల నోట్లు కోడలు చేతిలో వుంచి వెళ్ళి పోయింది.

3

మామగారు ఆలస్యంగావచ్చి భోజనం కానిచ్చి వెళ్ళి పోయాడు. మొగుడొచ్చి అందర్నీ చూశాడు. నిలబడివున్న పెళ్లంవంక చూశాడు, పెళ్లంపెదిమ విరిచింది. తల అడ్డంగా

తిప్పింది. మొగుడు అన్నం తిని పోస్టాఫీసుకి వెళ్లి పోయాడు. ఫాక్సురన్ చేస్తాడు. మరదీ, అడపడచూ వచ్చివెళ్ళారు. రాత్రి అయింది.

వీరక్క తన కొడుక్కు తాటాకు వినన కర్రతో విసురుతూ కింద కూచుని పున్నది. కాలిమీద రాస్తున్నది చేతిమీద రాస్తున్నది. గుండెనమీద రాస్తున్నది. అమృతాంజనం వాడింది, మందుతాగించింది, పిల్లలు అల్లరిచేస్తూ గంతులేస్తూ అరుస్తూ అక్కడే వరుగెత్తి అందుకుంటూ అడుతున్నారు,

ఉష్ అల్లరి చేయరాదు. మామయ్య జబ్బుగావున్నాడు విశ్రాంతి నివ్వాలని డాక్టరు చెప్పాడు. బయటికిపోయి అడుకోండి, చదువూ సంధ్యలేదా? బాగానే పెరిగారు అన్నది.

యజమాని కొడుకు అటుగా వస్తూ నిలబడి విన్నాడు.

యేమి టమ్మోయ్! నీ కళ్ళజోడూ, పట్టుచీరా నువ్వు, రెండ్రోజుల్నించి గమనిస్తున్నాను. యెవరిచ్చా రధికారం దాష్టికం చేయొచ్చని యెవరు చెప్పారు, యేమిటి నీ గొప్ప మామయ్య యెట్లా అయినాడూ? మా అమ్మ నిన్ను నాయనమ్మా! అని నోరారా పిలుస్తూండేది విన్నా. చేతులాడిస్తు వూళ్ళోకి పోయొస్తు అర్థర్లు జారీ చేస్తున్నావే, ఇక్కడంతా వనివాళ్ళా? మీ కెంతాస్తివున్నది? యేం పుద్యోగాలు వెలిగిస్తున్నారూ. పిండి మిల్లూ నూనెమిల్లూ ఆడిస్తున్నారంతేనా? అంత ధనవంతు లైతే ఫైవ్ స్టార్ హోటల్లో దిగక పోయారూ? వర్సింగ్ హోమ్లో చేర్పించకపోయావూ కొడుకుని నేనుపోయి డాక్టర్ని ఆడిగివచ్చా, అడ్మిట్ చేయక్కర్లేదుట మందులు

రాసిచ్చారుట, అవి వాడుతూవుంటే తగ్గిపోతుందిట, ఆ సుస్తి
అలాగే మూడు నెలలు పీడిస్తువుండి తగ్గిపోతుందిట, అన్నాడు.

ముందు సరిగా వినవడనట్టు, గూబమీద వేలుంచి గట్టి
గా అడిస్తు మొహం చిట్లించి, వళ్లుబైటపెట్టి అడిగింది.

యేమిటి అంటాడూ మీ ఆయనా? అంతలోనే లేచినిలబడి
కత్తిదూసి నించున్నచాండ్ బీబీలాగా పోజుపెట్టి యెర్రగా
చూస్తు చేయి తిప్పుతూ అన్నది.

ఇట్లా అయితే యిహా మేం పోతాం ఒక్కక్షణమండము.
మీకు బంధు ప్రీతిలేదు. మర్యాదా మట్టూ లేదు. నా మూడో
కొడుక్కి సంబంధం కుదిరితే, తాంబూలాలు పుచ్చుకుని, నిశ్చ
యించి మరీవెళ్ళండి అని పెద్దమనుషులడిగితే వున్నా, నువ్వుం
డ మంటే మాత్రం నాకు వుండ వీలౌతుందా? ఇంటినిండా
ధాన్యం బస్తాలు, ఇనప్పెట్టలో రొక్కం. కావలావాడినన్నా
నియమించకుండా పచ్చేళాం బహునందం! ఇలా పెంచావేం
కొడుకునీ? రైతెన్నింటికి, స్టేషన్లో ప్లాట్‌ఫామ్మీదుంటాలే రైలు
వేళదాకా, బండి పిలుచుకు రా. బండిలో వరుపు వేయాలి.
వీటిని తోడుపట్టి బండిలో వుంచాలి, నే నొక్కతై నే యెత్తగలనా
తోడు పట్టుకురా. కోడలూ! లేచి మూటా మల్లే సద్దపట్రా.
యిల్లంతా తిరుగుతూ రంకె లేసింది.

తిరువతిలో కొడుకుపెళ్లి ముగించుకుని, దిగువతిరువతిలో
సత్రంగడిలో గృహప్రవేశం తంతు ముగించింది వీరక్క.

బంధువు లెవరిదోవనవారు వెళ్లారు. పెళ్ళికొడుకు, యూనివర్సిటీలో వుద్యోగం చేస్తున్న స్నేహితుడిని చూసివస్తానని వెళ్లాడు. వీరక్క మిగిలిన వారిని వెంటేసుకుని తన మొదటి ఆడపడుచు మొదటి కొడుకు యింటికి బయలు దేరింది. డైరెక్టర్ తిరగేయించి, నంబరుచూసి ఫోన్ చేయించింది. ఇంట్లోనే వున్నారని తెలిసింది. పెత్తనాల కెళ్లే అవకాశం అందగానే ఆనందం కలిగింది ।

ఆ వచ్చేవారు మగనివేపువారని, యింటి యిల్లాలు, తమగొప్ప వెల్లిడించాలనే వుద్దేశం కలిగి సాదరంగా ఆహ్వానించింది. సోఫాలో ఆసీనులై నారంతా. ప్లాస్టిక్ టేబుల్, ఐస్ క్రీమ్ కప్పులూ, వాటిలో స్పూన్లూ, ప్లేట్లలో జెల్లీ ముక్కలూ కస్టర్డ్ ముక్కలూ, మరో ప్లేటులో పూట్ శాండ్వా తెచ్చి, మధ్యబల్లి మీదుంచింది యిల్లాలు. అందరికీ అందించింది. ఆమెకూతురు ఒక ప్లేటునిండా క్రీమ్ బిస్కట్లు తెచ్చి బల్లమీదుంచింది. మళ్లా వెళ్లి డ్రింకు నింపిన గ్లాసులతో ట్రే తెచ్చి వుంచింది. అంతా యెగబడి ఆవురావుర్న తిన్నారు. డ్రింకు తాగలేక చూస్తున్నారు. ఇద్దరుపిల్లలు యింకా ఐస్ క్రీమ్ కావాలన్నారు.

అంత తినరాదు. అలవాటు లేక గొంతునెప్పి వస్తుంది. అన్నది యిల్లాలు.

నావి తీసుకు తినండి. వాళ్ళకు తెలియ దమ్మాయ్, ఇవ్వకపోతే యిల్లుపీకి వందిరేస్తారు. నీకు వాళ్ళసంగతి తెలియదు. రసనా డ్రింకేనా అది. అది వాళ్ళకు పడదు. ఎలర్జిక్ కొలా, రిమ్జిమ్, థక్సప్ అవితాగుతారు. అవి ఎకస్ట్రాగా

కొని ఉంచరూ, పోనీ నే తెప్పిస్తాలే. కుర్రాడిని కేకేయ్ ఆలా అంటూ తాను రసనా అందుకుని రెండు గ్లాసులు ఖాళీచేసింది వీరక్క.

యిల్లాలు ఇంట్లోకి పోయి చిన్న ప్లాస్టిక్ బుట్టతో కోలా సీసాలు తెచ్చింది. ఓపెనర్ తో ఓపెన్ చేసి, కాగితపు పుల్లలు లాగా పున్న గొట్టాలువేసి అందించింది. వీరక్క తానూ ఒకటి తీసుకుని పుల్ల పారేసి తాగేసింది.

తిరవతిలో చాలా వేడిగా పున్నదమ్మాయ్. తానం. అబ్బాయింక రాలేదే. ఫోన్ చేసి వచ్చామే, ఇంట్లో ఉన్నాడన్నారే, పూళ్లేలేదా? పనిమీదేవచ్చాను. ఇంటి విషయాలు వాగటం మొదలెట్టింది.

పిల్లలంతా యింటిముందుచేరి బంతి ఆట ఆడుతున్నారు. అరుస్తున్నారు. పరుగెత్తుతున్నారు. సిక్కిప్పింగ్ చూస్తు కుక్క వాళ్ళమధ్య సంతోషంతో తిరుగుతున్నది.

సాయంత్రం అయిదున్నర అయింది. గృహస్తు రామం వచ్చాడు. దేవాదాయ ధర్మాదాయ శాఖలో పెద్దవుద్యోగి.

వచ్చావా నాయనా. వెయ్యికళ్ళతో యెదురు చూస్తున్నా. యెదు రెళ్ళింది వీరక్క. అతని ఛాతీమీద రాచింది.

యెప్పుడొచ్చారు పిన్నీ ! అంతా బావున్నారా?

రామంతో కూడా తిరుగుతూ గడగడా చాలా విషయాలతో పాటు, అతని చిన్ననాటి రోజులు, పెళ్ళిసందడి దొర్లించింది.

పొలాలు స్థలాలు యిళ్ళ అమ్మకం, కవులకీయటం వాగుతూ ముఖ్య విషయం దొర్లించింది. కో అవరేటివ్ సొసైటీవారు తక్కువ వ్యయంతో యిల్లు కట్టించి యిస్తారుట. ఒక పోర్షన్ కి బయానా యివ్వాలిట, తక్కువ వడ్డీ రేటుకి యెనబై వేలు అప్పు శాంక్షన్ చేయించాలిట, భూమి తనఖా బాంకు వారికి దరఖాస్తు పెట్టిందట. ఆ డబ్బు వస్తుందిట. వాయిదా అపద్ధతి మీద డబ్బు చెల్లించే విధంగా యిళ్ల స్థలాలు అమ్ముతున్నారుట. స్థలం యెక్కడో తెలియదుట, వివరాలు కనుక్కో మన్నది.

రామం కి ఆవిడ సై కాలజీ తెలుసు గనక, ఆవిడ నోటికి అడ్డుకట్ట వేయక, బుద్ధిమంతునిలాగ, పెద్దమనిషిలాగా తలూపుతూ, కుర్చీలో కూచుని వింటున్నాడు. ఆమె సోది వింటే కొంత వుద్బృతం తగ్గుతుంది. చేసి పెడతాను అన్నట్టు నటిస్తే పోయే దేమీ లేదుగా. అదీ ఆతని వుద్దేశం.

పొద్దుకొంది, దీపాలు వెలిగినై. వెళ్లాలని గుర్తు వచ్చింది పిల్లల్ని కేకేసింది. రామూని బండి మాటాడమన్నది. కలిసి వచ్చిన వారిలో ఒకమ్మాయి కనబడలేదు. ఆ శాస్త్రీ వద్దావతి పెళ్ళికూతురు వేపు పిల్ల.

నే నందుకే యింటి వట్టునే వుంటారామం. ఈ వానర సైన్యాన్ని వట్టుకోటం కష్టంగాదూ. వద్ది, తోడుగుడ్డగా వస్తానని రాగాలు పెట్టి కిందబడి పొర్లితే, సరదా వడుతున్నదని. తెచ్చాను. పిల్లవంటిమీద నగలున్నాయే. యెట్లా? యెటెళ్ళిందో అని గలాభా చేసింది. వాకిట్లోకి యింట్లోకి తిరిగింది

ఒక జమాను అడిగాడు. వయసెంత? అవి బంగారునగలేనా? నకిలీవా? స్నేహితులున్నారా యీ పూళ్ళో.

వీరక్క వాడిని కసిరి, కోవంగాచూసి అందినవారినల్లాయటూ ఆటూ తోలింది.

అమ్మా! పూరు కొత్త, ఆ పిల్ల మెతక, అందం చూసి యెత్తుకుపోయినారేమో, నా మొహాన కిట్లూ, కావనార్థాలూ, రాసివున్నాయి, రామం అలా నిలబడి చూస్తావేం? కారు డ్రైవ్ చేయి, నాలుగు వీధులూ వెళికిరావాలి, తెలుగూ యింగ్లీషూ కలిపి అరుస్తూ పూదర పెట్టింది వీరక్క.

రామం అభయమే ద్రవప్టి వోదార్పుగా చెప్పాడు.

“యెక్కడికీ పోదు పిన్నీ, చెట్టెక్కి వుంటుంది, నే చూసి దింపి తెస్తా రా పిన్నీ!” స్లోగా మాట్లాడుతూ యింట్లోకి తెచ్చాడు మరో పది నిమిషాలకి పద్మావతి యికిలిస్తు వచ్చింది.

“మంచి దోరకాయలు కనబడితే జామచెట్టెక్కా, నా పంజాబీ దుస్తులూ ఆకువచ్చ సిల్కువి గదూ, అందుకని మీకు నేను కనపడలేదు” మంచి పెద్ద దోరకాయలు జేబుల్లోంచి తీసి చూపిస్తు నవ్వింది.

“నయమే, మారుపడిపోయావేమో, దోవ తెలియక యెటు పోయినావో అని హాడిలిపోతున్నా” అని దగ్గరకు తీసుకుని పద్ది తలమీద రాచింది వీరక్క.

డ్రైవరు తెచ్చిన పెద్దకారులో దూరి, చివరివరకూ గుర్తు

వచ్చినవన్నీ చెపుతూ, అవన్ను చేసిపెట్టమని రామానికి పురమాయిస్తు వెళ్ళిపోయింది వీరక్క.

గృహస్తు, యిల్లాలూ గుమ్మంలో చూస్తు నిలబడ్డారు.

“తగిన పేరే పెట్టారు పెద్దలు” అన్నది యిల్లాలు.

రామం చిరునవ్వు చిందించాడు.

“పిన్ని పెద్దకూతురు విమాన ప్రమాదంలో పోయింది, వార్త అందగానే అలివిగాకుండా కోకాలు పెట్టింది పిన్ని, చుట్టాలు ఓదార్చి ఆదుకున్నారు, కాని నెల తిరక్కముందే పెద్దక్క మనమరాలికి పెళ్ళి సంబంధం స్థిరపరిచింది పిన్ని. వాళ్ళవద్ద మంచి పిలుపు రాగానే చంకలెగరేస్తు, కర్రపెత్తనం చేసే అవకాశం అభించిందని సంతోషిస్తు పెళ్ళి జరపటానికి వెళ్ళింది పిన్ని” అన్నాడు.

((((()))